

Stora viltstammar och hållbar livsmedelsproduktion.

Motionär, Christin Larsson

De stora viltstammarna gör att gränsen för att bedriva hållbar livsmedelsproduktion kommer närmare.

Det är både ur ekonomisk och miljömässig aspekt. I Sörmland är stora områden hårt drabbade av viltskador. Det belastar ekonomin i odling, beten och djurhållningen negativt. Viltet i grödorna påverkar även arbetsbelastningen, då vi kontinuerligt behöver lägga arbetstimmar på att skrämma viltet från fälten och utöva skydds jakt, detta är nödvändigt under hela vegetationsperioden. Det tar arbetstimmar från övriga sysslor samt från ledighet och semester, det är också ett ständigt stressmoment för brukaren.

Exempel på viltskador.

Trampskador. Triggas igång groning av ogräs som gör att en extra bekämpning behöver göras. Nertrampad mogen gröda gör att tröskning och jordbearbetning blir besvärlig. Nertrampade ax gror senare än övrig spillsäd. Detta leder till att man behöver bekämpa spillsäden två gånger i rapsen. Det ställer till det med trösktidpunkt vid odling av tidigt vete efter sent vete, då de nedtrampade axen kräver mer tid för att gro, den tiden att vänta in axgroningen finns inte mellan skörd och sådd i Sörmland. Finns det stinksot i fältet uppförökas den med arvssäden. Trampskadorna ger en öppning i fälten för fåglar tex tranor och gäss, att vandra in i grödan och äta av axen.

Bökskador. Uppböckade stenar och jord förstör skördemaskiner och kontaminerar skörden. Jordkontaminerad vallskörd kan få allvarliga konsekvenser i djurproduktioner med tex sporer i mjölken hos kor. Den riskerar också att husdjuren drabbas av livshotande sjukdomar som tex listerios.

Betesskador. Minskade intäkter i förhållande till insatsvaror och förväntad skörd. Gör att det krävs mer vallareal till grovfoderförsörjning än vad som normalt ska behövas. Minskat antal betesdjur i naturbetesmarkerna.

Risker. Att få sjukdomar på sina produktionsdjur genom gödselkontaminerad vall och halm. Fortfarande utfodras vilt med sockerbetor och spannmål, detta utgör en risk för spridning av invasiva ogräs till våra fält, både genom gödsel och jord från klövarna. Vilt som utfodrats med vete som är stinksotsmittat sprider smittan till fält genom sin gödsel.

När man gör insatser i fältet bedömer man skördepotential utifrån fältkontroll och jordstatus. När viltet sen orsakar att man får lägre skörd än man gjort insatser för,

är ekonomiskt kännbart, och gör precisionsodlingen meningslös. Viltet äter upp grödan och gör att gödningen hamnar på fel ställe tex i en naturbetesmark, det gynnar inte den biologisk mångfalden i skyddade biologisk mångfaldsmarker.

Fortfarande fodras det i skogarna under jaktsäsongen, dvs viltet lockas med bla sockerbeter till platser där man önskar mycket vilt under jaktsäsongen. Detta gör att viltet håller sig runt utfodringsplatserna, det gör det svårt för odlade grannar att få möjlighet att skjuta djur under den ordinarie jakten. När den ordinarie jakten är slut upphör fodringen i skogen, då söker sig viltet till odlade grödor för födoing. Den enda möjligheten att freda grödorna då är att ansöka om skydds jakt hos Länsstyrelsen. Med dom viltskadorna lantbruket har idag behöver det till en förändring på den punkten. Det är en allmän kunskap att viltet ändrar sitt beteende efter jakttryck, dvs om jakt sker på dagen känner viltet sig hotat och övergår då att beta på fälten nattetid.

Yrkande, jag föreslår därför årsmötet att LRF ska jobba för,

- Att man alltid ska ha laglig rätt att få skydds jaga på de gårderna man har jakträtt på, både dag och natt med alla på marknaden tillbudsstående hjälpmedel tex värmesikte. Detta skall gälla alla viltslag, älg undantaget.

Jag föreslår att årsmötet skickar motionen vidare till LRF Södermanlands regionstämma.